

VERLATEN

(Leaving)

Eenakter

door

DON WOODS

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERLATEN – LEAVING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DON WOODS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tante

Lil

Daisy

De handeling vindt plaats in een kamer van een huis in een voorstad

Tijd: het heden

DECOR:

De achterkamer van een half-vrijstaand huis in een buitenwijk. Een avond in augustus, vroeg in de avond.

De basis meubilering op het toneel bestaat uit een kleed, een sofa, en salontafel. Op het voortoneel links is een luie stoel, en rechts een kastje. Enigszins aan de achterkant en aan een kant van de sofa is een strijkplank met een strijkbout. Er is een telefoon en een stapel post te zien op het kastje. Natuurlijk kan dit worden aangevuld met attributen die thuishoren in de achterkamer van een half-vrijstaand huis in een buitenwijk. Er is ook een spiegel nodig. Als er een muur is achter het kastje, kan hij daar hangen, anders moet hij vrij staan op het kastje.

Als het doek opgaat is tante te zien, die een van Bill's overhemden staat te strijken. Ze is een jaar of tachtig, en heeft een makkelijke ochtendjas aan en sloffen. Ze neemt een sigaret uit haar mond en legt hem in de asbak, ze neemt een slok gin-tonic. Ze strijkt het overhemd af, legt het op een stapel kleren, en brengt ze dan naar de keuken.

We horen de voordeur open gaan en Lil komt de kamer binnen. Ze moet voor ongeveer veertig doorgaan maar in werkelijkheid is ze veel jonger, en heel aantrekkelijk. Ze heeft een lichte zomerjas aan, met een leuke jurk. Ze heeft een klein koffertje bij zich en ze loopt langzaam in de richting van het midden van het voortoneel en kijkt de kamer rond met een droevige, melancholieke uitdrukking op haar gezicht.

Tante komt binnen met nog meer vochtig wasgoed. Ze ziet Lil's rug en denkt dat er een vreemde binnen is gekomen, ze legt de kleren neer op de strijkplank en loopt boos naar haar toe.

Tante: *(scherp)* Zeg! Wat doet u daar? Kunt u me dat even zeggen? *(Lil draait zich om zodat ze haar gezicht kan zien, en tante kijkt verrast. Ze weet niet precies meteen wie ze voor zich heeft. Verward)* Wie, wie ben jij?

Lil: *(rustig)* Hallo, tante.

Tante: *(perplex)* Nee toch, jij bent toch niet, *(ze komt dichterbij)* wie...?

Lil: Ik ben het.

Tante: *(fluisterend)* Lil.

Lil: *(rustig)* Ja.

Tante: Ben jij het, Lil?

Lil: Ja, tante, ik ben het.

Tante: *(ontzet)* maar... je gezicht O nee, wat heb je met je gezicht gedaan?

Lil: Ik heb er niets mee gedaan. Om precies te zijn, dat hebben anderen voor me gedaan.

Tante: *(staat op het punt te gaan huilen)* Maar Lil! *(pauze)* Wat heb je in vredesnaam met je gezicht gedaan? Wat is er met je neus gebeurd?

Lil: Leuk he? *(ze zet de koffer aan de zijkant van de sofa)*

Tante: O nee, *(snikkend)* o God, nee!!

Lil: Tante, stop nou eens met dat gejammer, ik heb al genoeg aan mezelf, deze laatste weken.

Tante: Ik kan er niets aan doen. Ik ben te oud voor dit soort schokken, ik kan er niet meer tegen.

Lil: *(doet haar jas uit een gooit hem over de achterkant van de luie stoel)* Je moet wel, je kunt er wel tegen *(vermoed)* je moet wel.

Tante: Maar Lil *(droevig)* Wat heb je gedaan? *(Lil gaat naar het kastje.)*

Ze pakt de post en gaat ermee naar de sofa)

Lil: Iets wat ik al heel lang geleden had moeten doen, maar ik had er nooit de moed voor... of het geld.

Tante: Maar...

Lil: *(abrupt)* Wanneer ben je terug gekomen?

Tante: *(overrompeld door de vraag)* Vanmorgen.

Lil: Waarom?

Tante: Lil, wat heb je gedaan, vertel het eens.

Lil: *(bedachtzaam)* Wat ik heb gedaan *(pauze)* ik ben weg geweest. *(ze kijkt de post na)* In een ziekenhuis - in Londen.

Tante: Waarvoor?

Lil: Het is eenvoudig genoeg maar zoals de meeste zogenaamd simpele dingen in mijn leven, is het een lang verhaal om uit te leggen. *(pauze, scherp)* Waarom ben je terug gekomen?

Tante: Wat voor ziekenhuis?

Lil: Een particulier ziekenhuis.

Tante: En je hebt ze aan laten rommelen met je gezicht?

Lil: Waarom niet? Erger kon het niet.

Tante: Maar wat hebben ze gedaan?

Lil: In medische termen, hebben ze de ingang van mijn neusgaten opengesneden, de huid teruggeduwd, en de punt van mijn neus afgezaagd. Dat noemen ze plastische chirurgie, niet aanrommelen. Maar misschien komt het in mijn geval wel op hetzelfde neer.

Tante: Maar waarom, Lil?

Lil: Zoals ik al zei, is dat een te lang verhaal om uit te leggen. *(kortaf)* Is dit alle post?

Tante: Ja.

Lil: Nog iets schokkends gebeurd?

Tante: Nee, voornamelijk afrekeningen van betaalde rekeningen.

Lil: Goed. Dat hoopte ik al.

Tante: En wanneer is dat allemaal gebeurd?

Lil: Wat? Het betalen van de rekeningen?

Tante: *(ongeduldig)* Nee, je gezicht bedoel ik.

Lil: Mijn kleine operatie? Ongeveer zeven weken geleden.

Tante: Vertel me eens, Lil, waarom heb je het laten doen?

Lil: *(lacht hard)* O tante!

Tante: Maar...

Lil: Je verwacht toch niet echt dat ik daar antwoord op geef?

Doe maar niet of je zo naïef bent.

Tante: Maar Lil, je hebt je gezicht geruïneerd.

Lil: Ach, het is maar hoe je het bekijkt, nietwaar?

(ze gaat door met het sorteren van de post, en legt alles op

verschillende stapeltjes)

Tante: Was het duur?

Lil: *(lacht honend)* Was het duur!!!

Tante: Hoe kon je dat betalen?

Lil: Met pijn en moeite, in de ruimste zin van het woord.

Tante: *(haar hand voor haar mond van schrik)* Oh en die jurk, en die schoenen. Waar heb je zoveel geld vandaan gehaald?

Lil: Vind je ze leuk?

Tante: Nee. Ik vind het ordinair.

Lil: Jij weet ook altijd precies hoe je iemand op moet monteren

Tante: Vertel me eerst maar eens waar je al dat geld vandaan hebt gehaald.

Lil: Ik heb dingen verkocht

Tante: Wat dan?

Lil: Alles wat ik te pakken kon krijgen

Tante: Uit dit huis?

Lil: Ja waar anders vandaan?

Tante: Ik vroeg me al af hoe het kwam dat het huis zo kaal leek.

Lil: Ja heel anders he? Wat er over is, is het absolute minimum. Spullen die niemand wilde hebben. Het is allemaal weg, tante. Zijn kleren, zijn rotzooi, zelfs zijn oude auto. En de sieraden van mijn moeder.

Tante: *(geschokt)* O Lil, je hebt toch niet je moeders sieraden verkocht?

Lil: Zeker wel.

Tante: *(helemaal hoteldebotel)* Je moeders sieraden!!

Lil: Hm Waarom niet? Ze kan ze niet meer dragen, ze is al zeventien jaar dood.

Tante: Toch niet alles, hoop ik?

Lil: Alles.

Tante: Toch niet haar trouwring?

Lil: Hm. Dat was het eerste wat ik verkocht heb. Zo'n zweterig weerzinwekkend mannetje kwam langs, en stortte zich letterlijk op die ring. Ik heb er een hele goede prijs voor gehad.

Tante: O Lil, hoe heb je zoiets kunnen doen?

Lil: Met het grootste gemak. Ik heb een telefoontje gepleegd, en daar was hij, dat mannetje bedoel ik, en hij heeft de hele boel meegenomen.

Tante: Toch niet de broches?

Lil: De broches, de oorbellen, zelfs het medaillon met haar haar. En haar bril met het gouden montuur.

Tante: *(gaat verder met strijken)* Ik had nooit gedacht dat ik dit nog mee zou moeten maken. Wat bezielde je? Ben je gek geworden?

Lil: *(gaat naar het kastje ze gooit de post er op en draait zich om. Ze gaat*

harder praten) Tante, ben je zo seniel geworden dat je niet meer weet wat er acht weken geleden is gebeurd? (*ze geeft geen antwoord*) Kom op, Tante, geef eens antwoord.

Tante: (*gaat verder met strijken*) Moeten we het daar nu over hebben, Lil, ik ben veel te veel van streek om daar nu over te praten.

Lil: Je vindt het wel makkelijk om er niet aan te hoeven denken dat acht weken geleden Bill bij me weg is gegaan, met een slet, genaamd Daisy Parsons, en dat ik hier achterbleef met een schuld van drie duizend pond.

Tante: Natuurlijk herinner ik me dat wel.

Lil: Dan weet je toch ook nog wel dat twee dagen later, toen ik serieus overwoog om een eind aan mijn leven te maken, jij zo nodig weg moest?

Tante: Dat heb ik je toch uitgelegd in een briefje?

Lil: O ja, dat mysterieuze briefje waarin je zei dat je zuster Millie ernstig ziek was en dat jij, uitgerekend jij, was gevraagd om naar Kent te komen, en voor haar te zorgen, de rest van haar leven. (*geen antwoord*) Ik was helemaal op mezelf aangewezen tante en ik heb gedaan wat ik heb gedaan, omdat ik geen enkele andere mogelijkheid had. Hoe is het trouwens met Millie?

Tante: Ik denk dat ik maar eens water op ga zetten. Ik smacht naar een kop thee.

Lil: Wat is er mis met de gin? Is ie niet nat genoeg?

Tante: Het is pas de eerste vanmorgen.

Lil: (*scherp*) Vertel eens hoe het met Millie was.

Tante: (*terwijl ze de kamer uitloopt*) Van al dat strijken raak je volkomen uitgedroogd.

Lil: (*schreeuwt*) Tante!!

Tante: (*draait zich om, geërgerd*) wat?

Lil: Vertel eens hoe het met Millie is. Wat is er gebeurd? Heeft Basil je de deur uitgegooid?

Tante: Lil, je bent niet de enige die hier van streek over is. En ik ben te ellendig en te moe om er een nabeschouwing over te geven. Je hebt me heel erg gedeprimeerd vandaag. Ik voel me depressief en angstig.

Lil: (*geeft het op*) Laat maar. (*Lil gaat naar de bank, ze pakt haar tas op en neemt hem mee naar het kastje*)

Tante: Waarom doe je zo? Dat is toch nergens voor nodig. En dan dat gedoe met je gezicht! Ik word er misselijk van.

Lil: Je went er wel aan. Ik ben er ook aan gewend - bijna tenminste.

Tante: Het was allemaal zo onnodig. Je was precies goed zoals je was. Je had een mooie neus. Aristocratisch. Misschien een beetje aan de grote kant, maar wat zou dat?

Lil: Het was een vreselijk gezicht, dat weet je best.

Tante: Dat was het niet.

Lil: Ik had er schoon genoeg van dat ik altijd werd nagestaard. Altijd die mensen die me maar aan bleven kijken.

Tante: Dat verbeeld je je maar.

Lil: Wat weet jij daar nou van? Het ging toch niet om jouw gezicht. Ik zag er idioot uit met die neus. Alsof ik bij het circus werkte.

Tante: Zo erg was het niet.

Lil: Ik kon niet eens voorbij een bushalte lopen zonder dat er mensen gingen grinniken. En al die bijnamen, die ze voor me hadden. Ik vond het verschikkelijk.

Tante: Maar daar liet je nooit iets van blijken.

Lil: Ik liet het niet blijken, maar van binnen was ik een grote schreeuw van ellende. Een lange kreet van pijn.

Tante: Maar je staat altijd voor publiek. Al die jaren heb je bij het toneel gewerkt. Je vindt het er heerlijk.

Lil: Dat is iets heel anders. Op het toneel ben ik iemand anders. Dan kan ik vergeten wie ik ben. Maar dat is nu verleden tijd. Ik ga er niet meer heen. Ik heb nog een eigen toneelstuk voor de boeg. Doorgaan met ademen. *(ze doet een la van het kastje open, haalt er een paar papieren uit en doet die in een koffer)*

Tante: *(geschokt)* Je gaat toch niet weg?

Lil: Ik heb ze niet meer nodig.

Tante: *(droevig, bijna smekend)* O Lil, je gaat toch niet weg bij het toneel?

Lil: *(huiverend)* Het is hier koud. Waarom is het hier zo koud?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto